

GA 655 transcriptions by Gabriël Oberholzer

Select Gospel ▼

A transcription of Mark in GA 655

Berlin Staatsbibliothek Graec. 4° 39

GA 655 ([Liste](#)) | [Images \(NTVMR\)](#) | [Back to homepage](#)

Pages: [112r](#) [112v](#) [113r](#) [113v](#) [114r](#) [114v](#) [115r](#) [115v](#) [116r](#) [116v](#) [117r](#) [117v](#) [118r](#) [118v](#) [119r](#) [119v](#) [120r](#) [120v](#) [121r](#) [121v](#) [122r](#) [122v](#) [123r](#) [123v](#) [124r](#) [124v](#) [125r](#) [125v](#) [126r](#) [126v](#) [127r](#) [127v](#) [128r](#) [128v](#) [129r](#) [129v](#) [130r](#) [130v](#) [131r](#) [131v](#) [132r](#) [132v](#) [133r](#) [133v](#) [134r](#) [134v](#) [135r](#) [135v](#) [136r](#) [136v](#) [137r](#) [137v](#) [138r](#) [138v](#) [139r](#) [139v](#) [140r](#) [140v](#) [141r](#) [141v](#) [142r](#) [142v](#) [143r](#) [143v](#) [144r](#) [144v](#) [145r](#) [145v](#) [146r](#) [146v](#) [147r](#) [147v](#) [148r](#) [148v](#) [149r](#) [149v](#) [150r](#) [150v](#) [151r](#) [151v](#) [152r](#) [152v](#) [153r](#) [153v](#) [154r](#) [154v](#) [155r](#) [155v](#) [156r](#) [156v](#) [157r](#) [157v](#) [158r](#) [158v](#) [159r](#) [159v](#) [160r](#)

Chapters:

Folio 112r [back to top](#)

ευαγγελιον κατα μαρκον
: αρχη του ευαγγελιου ιω χυ υιου του θυ
ως γεγραπται εν τοις προφηταις
ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου
προ προσωπου σου ος κατασκευασει
την οδον σου εμπροσθεν σου
φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμα
σατε την οδον κυ ευθειας ποιεите
τας τριβους αυτου
εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη
ερημω και κηρυσσων βαπτισμα
μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων
και εξεπορευοντο προς αυτον πασα
η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυ
μται και εβαπτιζοντο παντες
εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου
εξομολογουμενοι τας αμαρτιας
αυτων ην δε ο ιωαννης ενδε
δυμενος τριχας καμηλου και
ζωνην δερματινην περι την
οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και

Folio 112v [back to top](#)

μελι αγριον
και εκηρυσσε λεγων ερχεται ο ισχυροτερος
μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψας
λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων
αυτου εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι
αυτος δε βαπτισει υμας εν πνι αγιω
και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν

ις απο ναζαρεθ της γαλιλαιας και
εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην
και ευθεως αναβαινων απο του υδατος
ειδεν σχιζομενους τους ουνους και το πνα
ως περιστεραν καταβαινον επ αυτον
και φωνη εγενετο εκ των ουνων συ ει ο
υς μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα
και ευθυς το πνα αυτον εκβαλλει εις την
ερημον και ην εκει εν τη ερημω
ημερας τεσσαρακοντα πειραζο
μενος υπο του σατανα και ην μετα
των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν
αυτω μετα δε το παραδωθηναι
ιωαννην
ηλθεν ις εις την γαλιλαιαν κηρυσσων
το ευαγγελιον της βασιλειας του θυ

Folio 113r [back to top](#)

λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν
η βασιλεια του θυ μετανοειτε και πι
στευετε εν τω ευαγγελιω περιπα
των δε παρα την θαλασσαν της γα
λιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν
τον αδελφον αυτου του σιμωνος αμφι
βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασ
ση ησαν γαρ αλιεις
και ειπεν αυτοις ο ις δευτε οπισο
μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις
ανων και ευθεως αφεντες τα δικτυα
αυτων ηκολουθησαν αυτω
και προβας εκειθεν ολιγον ειδεν ια
κωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαν
νην τον αδελφον αυτου και αυτους
εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα
δικτυα και ευθεως εκαλεσεν αυτους
και αφεντες τον πρσ αυτων ζεβεδαιον
εν τω πλοιω μετα των μισθων
απηλθον οπισω αυτου
και εισπορευονται εις καπερναουμ
αι ευθεως τοις σαββασιν εισελθων
εις την συναγωγην εδιδασκεν

Folio 113v [back to top](#)

και εξεπληττοντο επι τη διδαχη αυτου
ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν
εχων και ουχ ως οι γραμματαις
και ην εν τη συναγωγη αυτων ανος εν πνι
ακαθαρτω και ανεκραξε λεγων εα
τι ημιν και σοι ιω ναζαρηνε ηλθες
απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος
του θυ και επετιμησεν αυτω ο ις λεγων
φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και

σπαράξαν αυτον το πνα το ακαθαρτον
και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν
εξ αυτου και εθαμβηθησαν παντες
ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας
τι εστι τουτο τις η διδαχη η καινη
αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευ
μασι τοις ακαθαρτοις επιτασσει και
υπακουουσιν αυτω εξηλθεν δε η
ακοη αυτου ευθυς εις ολην την περι
χωρον της γαλιλαιας
και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθον
τες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος
και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου
η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο

Folio 114r [back to top](#)

πυρεσσουσα και ευθεως λεγουσιν αυτω
περι αυτης και προσελθων ηγειρεν
αυτην κρατησας της χειρος αυτης
και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως
και διηκονει αυτοις
οψιας δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος
εφερον προς αυτον παντας τους κακως
εχοντας και τους δαιμονιζομενους
και η πολις ολη επισυνηγμενη ην
προς την θυραν
και εθεραπευσε πολλους κακως εχοντας
ποικιλαις νοσοις
και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ η
φιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδειςαν αυτον
και προι εννυχ^α λιαν αναστας εξηλθεν
και απηλθεν ο ις εις ερημον τοπον
κακει προσηυχετο και κατεδιωξεν
αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου και
ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι
παντες σε ζητουσιν και λεγει αυτοις
αγωμεν εις τας {λεχομενας/εχομενας} κωμοπολεις
ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξελη
λυθα και ην κηρυσσων εν ταις συνα

Folio 114v [back to top](#)

γωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν
και τα δαιμονια εκβαλλων
και ερχεται προς αυτον λεπρος παρα
καλων αυτον και γονυπετων αυτον και
λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με
καθαρισαι ο δε ις σπλαγχνισθεις
εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και
λεγει αυτω θελω καθαρισθητι
και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν
απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη
και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως

εξεβαλεν αυτον και λεγει αυτω ορα
μηδενι μηδεν ειπης αλλα υπαγε
σεαυτον δειξον τω ιερει και προε ε
νεγκε περι του καθαρισμου σου
α προσεταξε μωσης εις μαρτυριον
αυτοις
ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα
και διαφημιζειν τον λογον ωστε μη
κετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πο
λιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις το
ποις ην και ηρχοντο προς αυτον
παντοθεν

Folio 115r [back to top](#)

: και εισηλθεν {~~[omission]~~/ο ις } παλιν εις καπερναουμ δι
ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον
εστιν και ευθεως συνηχθησαν πολλοι
ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προ
ς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον
και ερχονται προς αυτον παραλυτικον
φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων
και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω
δια τον οχλον απεστεγασαν την
στεγην οπου ην και εξορυξαντες
χαλωσι τον {κραβατον /κραβαττον } εφ ω ο πα
ραλυτικος κατεκειτο ιδων δε ο ις
την πιστιν αυτων λεγει τω πα
ραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι
αι αμαρτια σου ησαν δε τινες των
γραμματεων εκει καθημενοι
και διαλογιζομενοι εν ταις καρ
διας αυτων τι {ουτος /~~[deletion]~~} ουτως λαλει
βλασφημιας τις δυναται αφι
εναι αμαρτιας ει μη εις ο θς
και ευθεως επιγνους ο ις τω πνι
αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται
εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα

Folio 115v [back to top](#)

διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων
τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παρα
λυτικω αφεωνται σου αι αμαρτια
η ειπειν εγειρε και αρον σου τον κρα
βαττον και περιπατει ινα δε ειδητε
οτι εξουσιαν εχει ο υς του ανου αφιεναι
επι της γης αμαρτιας λεγει τω πα
ραλυτικω σοι λεγω εγειρε και αρον
τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον
οικον σου
και ηγερθη ευθεως και αρας τον
κραβαττον σεξηλθεν εναντιον παν
των ωστε εξιστασθαι παντας και

δοξαζειν τον θν λεγοντας οτι ουδεπο
τε ουτως ιδομεν
και εξηλθε παλιν παρα την θαλασσαν
και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον
και εδιδασκεν αυτους
και παραγων ειδεν λευιν τον του αλ
φαιου καθημενον επι το τελωνιον
και λεγει αυτω ακολουθει μοι και
αναστας ηκολουθησεν αυτω
και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν

Folio 116r [back to top](#)

τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι
και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιω
και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ
πολλοι και ηκολουθησαν αυτω
και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδον
τες αυτον εσθιοντα μετα των τε
λωνων και αμαρτωλων ελεγον
τοις μαθηταις αυτου τι οτι
μετα των τελωνων και αμαρτωλων
εσθiei και πινει
και ακουσας ο ις λεγει αυτοις ου χρειαν
εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι
κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι
δικαιους αλλα αμαρτωλους εις
μετανοιαν
και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι
των φαρισαιων νηστευοντες και
ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι
οι μαθηται ιωαννου και οι των φα
ρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μα
θηται ου νηστεουσιν και ειπεν
αυτοις ο ις μη δυνανται οι υιοι
του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος

Folio 116v [back to top](#)

μετ αυτων εστι νηστευειν οσον χρονον
μεθ εαυτων εχουσι τον νυμφιον
ου δυνανται νηστευειν ελευσονται
δε ημεραι οταν απαρθη απ αυ
των ο νυμφιος και τοτε νηστευ
σουσιν εν εκειναις ταις ημεραις
και ουδεις επιβλημα ρακκους αγναφου
επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη
αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του
παλαιου και χειρον σχισμα γινεται
και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους
παλαιους ει δε μη ρησσει ο οινος ο
νεος τους ασκους και ο οινος εκχειται
και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον
νεον εις ασκους καινους βλητεον

και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν
τοις σαββασιν δια των σποριμων
και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον
ποιειν τιλλοντες τους σταχυας
και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε
τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ου
κ εξεστιν και αυτος ελεγεν αυτοις
ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαδ

Folio 117r [back to top](#)

οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν
αυτος και οι μετ αυτου πως εισηλ
θεν εις τον οικον του θυ επι αβιαθα
αρχιερεως [κ]αι τους αρτους της
προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν
φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και ε
δωκεν και τοις συν αυτω ουσιν
και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια
τον ανον εγενετο ουχ ο ανος δια το
σαββατον ωστε κς εστιν ο υς του
ανου και του σαββατου
: και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην
και ην εκει ανος εξηραμμενην
εχων την χειρα και παρετηρουν
αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει
αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου
και λεγει τω ανω τω εξηραμμενην
εχον την χειρα εγειρε εις το μεσον
και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαβ
βασιν αγαθοποιησαι η κακοποιεσαι
ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε
εσιωπων και περιβλεψαμενος
αυτους μετ οργης συλλυπουμενος

Folio 117v [back to top](#)

επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων
λεγει τω ανω εκτεινον την χειρα
και εξετεινεν και απεκατεσταθη η
χειρ αυτου υγιης ω[ς η] αλλη
και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεως
μετα των ηρωδιανων συμβουλιον
εποιουν κατ αυτου οπως αυτον απο
λεσωσιν και ο ις ανεχωρησεν μετα
των μαθητων αυτου προ[ς] την θαλασσαν
και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας
ηκολουθησεν αυτω και απο της
ιουδαιας και απο ιεροσολυμων
και απο της ιδουμειας και απο πε
ραν του ιορδανου και οι περι τυρον
και σιδωνα πληθος πολυ ακου
σαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον
και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα

πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια
τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον
πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε
επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται
οσοι ειχον μαστιγας και τα πνευματα
τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει

Folio 118r [back to top](#)

προσεπιπτεν αυτω
και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θυ
και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φα
νερον αυτον ποιησωσιν
και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται
ους ηθελεν αυτος και απηλθον
προς αυτον
και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου
και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν και
εχειν εξουσιαν θεραπευειν τας νοσους
και εκβαλλειν τα δαιμονια
και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον
και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και
ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου
και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανερ
γες ο εστιν υιοι βροντης και ανδρεαν
και φιλιππον και βαρθολομαιον
και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον
τον του αλφεου και θαδδαιον και
σιμωνα τον κανανιτην και ιουδαν
ισκαριωτην ως και παρεδωκεν αυτον
και ερχονται εις οικον και συνερχεται
παλιν οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους

Folio 118v [back to top](#)

μητε αρτον φαγειν και ακουσαντες οι
παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον
ελεγον γαρ οτι εξεστη
και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων
καταβαντες ελεγον οτι ξεελξε
βουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι
των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
και προσκαλεσαμενος αυτους εν παρ
βολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται
σατανας σαταναν εκβαλλειν και
εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη
ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη
και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου
δυναται σταθηναι η οικια εκεινη
και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και
μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλ
λα τελος εχει ουδεις δυναται τα
σκευη του ισχυρου εισελθων εις την
οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη

πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε
την οικιαν αυτου διαρπαση
αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθη
σεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των

Folio 119r [back to top](#)

ανων και αι βλασφημιαι οσας
βλασφημησωσιν ος δ αν βλασφη
μηση εις το πνα το αγιον ουκ εχει α
φεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν
αιωνιου κρισεως οτι {ελεγον/ελεγεν }
πνα ακαθαρτον εχει
ερχονται ουν οι αδελφοι {αυτου /και η } μηρ
αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν
προς αυτον φωνουντες αυτον και
εκαθητο οχλος περι αυτον
ειπον δε αυτω ιδου η μηρ σου και οι
αδελφοι σου και αι αδελφαι σου
εξω ζητουσιν σε και απεκριθη
αυτοις λεγων τις εστιν η μηρ μου
η οι αδελφοι μου και περιβλεψα
μενος κυκλω τους περι αυτον κα
θημενους λεγει ιδε η μηρ μου και
οι αδελφοι μου ος γαρ αν ποιηση
το θελημα του θυ ουτος αδελφος μου
και αδελφη μου και μηρ εστιν
: και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα
την θαλασσαν και συνηχθη προς
αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον

Folio 119v [back to top](#)

εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη
θαλασση και πας ο οχλος προς την
θαλασσαν επι της γης ην
και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις
πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη δι
δαχη αυτου ακουετε ιδου εξηλθεν
ο σπειρων του σπειραι και εγενετο εν τω
σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον
και ηλθεν τα πετηνα και κατεφαγεν
αυτο αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες
οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως
εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος
γης ηλιου δε ανατειλαντος εκαυ
ματισθη και δια το μη εχειν ριζαν
εξηρανθη και αλλο επεσεν εις τας
ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι
και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ου
κ εδωκεν και αλλο επεσεν εις την γην
την καλην και εδιδου καρπον ανα
βαινοντα και αυξανοντα και εφερεν
εν τριακοντα και εν εξηκοντα

Folio 120r [back to top](#)

οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν
αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα
την παραβολην και ελεγεν αυτοις
υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον
της βασιλειας του θυ
εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις
τα παντα γινεται ινα βλεποντες
βλεπωσιν και μη ειδωσιν και ακου
οντες ακουωσιν και μη συνιωσιν
μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη
αυτοις τα αμαρτηματα και λεγει
αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην
ταυτην και πως πασας τας πα
ραβολας γνωσεσθε
ο σπειρων τον λογον σπειρει ουτοι δε
εισιν οι παρα την οδον οπου σπει
ρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν
ευθεως ερχεται ο σατανας και
αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις
καρδιαις αυτων
και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη
σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον
λογον ευθεως μετα χαρας λαμβα

Folio 120v [back to top](#)

νουσιν αυτον και ουκ εχουσι ριζαν εν ε
αυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα
γενομενης θλιψεως η διωγμου
δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται
και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρο
μενοι οι τον λογον ακουοντες και
μεριμναι του αιωνος τουτου και η
απατη του πλουτου και αι περι τα
λοιπα επιθυμια εισπορευομαιναι
συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος
γινεται και ουτοι εισιν οι επι την
γην την καλην σπαρεντες οιτινες
ακουουσιν τον λογον και παραδε
χονται και καρποφορουσιν εν τρια
κοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερ
χεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η
υπο την κλινην ουχ ινα επι την
λυχνιαν επιτεθη
ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φα
νερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον
αλλ ινα εις φανερον ελθη ει τις
εχει ωτα ακουειν ακουετω

και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε
εν ω μετρω μετρειτε μετριθησεται
υμιν και προστεθησεται υμιν τοις
ακουουσιν
ος γαρ αν εχει δοθησεται αυτω και ος
ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια
του θυ ως εαν ανος βαλη τον σπο
ρον επι της γης και καθευδη και
εγειρηται νυκτα και ημεραν και
ο σπορος βλαστανη και μη κυνηται
ως ουκ οιδεν αυτος αυτοματη γαρ
η γη καρποφορει πρωτον χορτον
ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν
τω σταχυι οταν δε παραδω ο
καρπος ευθεως αποστελλει το
δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θε
ρισμος
και ελεγεν τινι ομοιωσω την βα
σιλειαν του θυ η εν ποια **[πα]**ρα
βολη παραβαλωμεν αυτ**[ην]** ως
κοκκον σιναπεως ος ο**[ταν]** σπαρη
επι της γης μικροτερος παντων

των σπερματων εστιν των επι της γης
και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται
παντων των λαχανων μειζον και
ποιει κλαδους μεγάλους ωστε δυνασθαι
υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του
ουνου κατασκηνουν
και τοιανταις παραβολαις πολλαις ε
λαλει αυτοις τον λογον καθως εδυ
ναντο ακουειν χωρις δε παραβολης
ουκ ελαλει αυτοις
κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επε
λυνεν παντα
και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιας
γενομενης διελθωμεν εις το περαν
και αφεντες τον οχλον παραλαμβα
νουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και
αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου και
γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε
κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ω
στε **[αυ]**το ηδη γεμιζεσθαι και ην
αυτ**[ος]** επι τη πρυμνη επι το προσκε
φα**[λαιο]**ν καθευδων και διεγειρουσιν
αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε

ου μελλει σοι οτι απολλυμεθα και δι
εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και
ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο
και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο
γαληνη μεγαλη και ειπεν αυτοις
τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε
πιστιν και εφοβηθησαν φοβον μεγαν
και ελεγον προς αλληλους τις αρα
ουτος εστιν οτι και οι ανεμοι και η θα
λασσα υπακουουσιν αυτω : και ηλθον
εις το περαν της θαλασσης εις την χω
ραν των γαδαρηνων
και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευ
θεως απηνητησεν αυτω εκ των μνη
μειων ανος εν πνι ακαθαρτω ος
την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν
και ουτε αλυσεσιν ουδεις εδυνατο αυτον
δησαι δια το αυτον πολλακις πε
δαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διε
σπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας
πεδας συντετριφθαι και ουδεις
αυτον ισχυεν δαμασαι και δια παντος
νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και

Folio 122v [back to top](#)

εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατα
κοπτων εαυτον λιθοις ιδων δε τον
ιν απο μακροθεν εδραμεν και προσ
εκυνησεν αυτω και κραξας φωνη
μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιυ υε
του θυ του υψιστου ορχιζω σε τον θν
μη με βασανισης ελεγεν γαρ αυτω ε
ξελθε το πνα το ακαθαρτον { εκ / απο } του
ανου και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα
και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι
οτι πολλοι εσμεν και παρεκαλει αυτον
πολλα ινα μη αυτους αποστειλη ε
ξω της χωρας ην δε εκει προς τω
ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη
και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαι
μονες λεγοντες πεμψον ημας εις
τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν
και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ις
και εξελθοντα τα πνευματα τα ακα
θαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και
ωρμησεν η αγελη κατα του κριμνου εις
την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι
και επνιγοντο εν τη θαλασση

Folio 123r [back to top](#)

οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον

και ανηγγειλαν εις την πολιν και
εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν
τι εστιν το γεγονος και ερχονται
προς τον ιν και θεωρουσιν τον δαι
μονιζομενον καθημενον και ιμα
τισμενον και σωφρονουντα τον
εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφο
βηθησαν διηγησαντο δε αυτοις
οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμο
νιζομενω και περι των χοιρων
και ηρξαντο παρακαλειν αυτον
απελθειν απο των οριων αυτων
και εμβαντος αυτου εις το πλοιον
παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις
ινα η μετ αυτου ο δε ις ουκ αφη
κεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε
εις τον οικον σου προς τους σους και
αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κς πε
ποιηκεν και ηλεησεν σε και
απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν
τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω
ο ις και παντες εθαυμαζον

Folio 123v [back to top](#)

και διαπερασαντος του ιν εν τω πλοιω
παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολ
λοις επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν
και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων
ονοματι ιαειρος και {ειδων /ιδων } αυτον πι
πει προς τους ποδας αυτου και παρεκαλει
αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου
εσχατος εχει ινα ελθων επιθης αυτη
τας χειρας οπως σωθη και ζησεται
και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει
αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον
αυτον
και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη
δωδεκα και πολλα παθουσα υπο
πολλων ιατρων και δαπανησασα
τα παρ αυτης παντα και μηδεν ω
φέληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον
ελθουσα ακουσασα περι του ιν ελ
θουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο
του ηματιου αυτου ελεγε γαρ οτι καν
των ιματιων αυτου αψωμαι σωθη
σομαι και ευθεως εξηρανθη η πηγη
του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι

Folio 124r [back to top](#)

οτι ιαται απο της μαστιγος και
ευθεως ο ις επιγνους εν εαυτω
την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν

επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν
τις μου ηψατο των ιματιων και
ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις
τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις
τις μου ηψατο και περιεβλεπετο ιδειν
την τουτο ποιησασαν η δε γυνη
φοβηθειςα και τρεμουσα ειδυια ο
γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν
αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αλη
θειαν ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η
πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην
και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου
ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του
αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ
σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον δι
δασκαλον ο δε ις ευθεως ακουσας
τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχι
συναγωγω μη φοβου μονον πιστευε
και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακο
λουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον

Folio 124v [back to top](#)

και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου
και ερχεται εις τον οικον του αρχισυνα
γωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας
και αλαλαζοντας πολλα και εισελθων
λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαι
ετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα
καθευδει και κατεγελων αυτου
ο δε εκβαλων παντας παρалаμβανει
τον πρα του παιδιου και την μρα
και τους μετ αυτου και εισπορευεται
οπου ην το παιδιον ανακειμενον
και κρατησας της χειρος του παιδιου
λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν
μεθερμηνευομενον το κορασιον
σοι λεγω εγειρε
και ευθεως ανεστη το κορασιον και
περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα
και εξεστησαν εκστασει μεγαλη και
διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μη
δεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι
αυτη φαγειν : και εξηλθεν εκειθεν
και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και
ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

Folio 125r [back to top](#)

και γενομενου σαββατου ηρξαντο εν
τη συναγωγη διδασκειν και πολ
λοι ακουσαντες εξεπλησσοντο λε
γοντες ποθεν τουτω ταυτα και
τις η σοφια η δοθειςα αυτω και

δυναμεις τοιαυται δια των χειρων
αυτου γινονται ουχ ουτος εστιν ο τε
κτων ο υς μαριας αδελφος δε
ιακωβου και ιωση και ιουδα και
σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι
αυτου ωδε προς ημας και εσκαν
δαλιζοντο εν αυτω —
ελεγεν δε αυτοις ο ις οτι ουκ εστιν
προφητης ατιμος ει μη εν τη
πατριδι αυτου και εν τοις συγγε
νευσι και εν τη οικια αυτου και ουκ ε
δυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποι
ησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επι
θεις τας χειρας εθεραπευσεν
αι εθαυμαζεν δια την απιστιαν
αυτων
και περιηγεν τας κωμας κυκλω
διδασκων

Folio 125v [back to top](#)

και προσκαλειται τους δωδεκα και
ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο
και εδιδου αυτοις εξουσιαν των
πνευματων των ακαθαρτων
και παρηγγελλεν αυτοις ινα μηδεν
αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον
μη πηραν μη αρτον μη εις την ζω
νην χαλκον αλλ υποδεδεμενους
σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο
χιτωνας
και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελ
θητε εις οικιαν εκει μενετε εως
αν εξελθητε εκειθεν
και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε
ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι
εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον
υποκατω των ποδων υμων εις
μαρτυριον αυτοις αμην λεγω
υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις
η γομορροις εν ημερα κρισεως
η τη πολει εκεινη
και εξελθοντες εκηρυσσον ινα
μετανοησωσιν και δαιμονια πολλα

Folio 126r [back to top](#)

εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολ
λους αρρωστους και εθεραπευον
και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης
φανερων γαρ εγενετο το ονομα αυτου
και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων
εκ νεκρων ηγερεθη και δια τουτο
ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω

αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν
αλλοι ελεγον οτι προφητης εστιν
ως εις των προφητων
ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι
ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην
ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων
αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας
εκρατησε τον ιωαννην και ε
δησεν αυτον εν φυλακη δια η
ρωδιαδα την γυναικα φιλιπ
που του αδελφου αυτου οτι αυτην
εγαμησεν
ελεγε γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι
ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα
του αδελφου σου η δε ηρωδιας
ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον

Folio 126v [back to top](#)

αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ο γαρ
ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην
ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον
και συνετηρει αυτον και ακουσας
αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου
ηκουεν και γεομενης ημερας ευ
καιρου οτε ηρωδης τοις {[omission]/γενεσιouis αυτου δειπνον εποιει τοις } μεγιστασιν
αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις
πρωτοις της γαλιλαιας και εισελ
θουσης της θυγατρος αυτης της ηρω
διαδος και ορχησαμενης και αρεσα
σης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις
ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτη
σον με ο εαν θελης και δωσω σοι
και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης
δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας
μου η δε εξελθουσα ειπεν τη μρι
αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν
την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου
και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης
προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα
θελω ινα μοι δως εξαυτης επι πι
νακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

Folio 127r [back to top](#)

και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς
δια τους ορκους και τους συνανα
κειμενους ουκ ηθελησεν αυτην
αθετησαι και ευθεως αποστειλας
ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν
ενεχθηναι την κεφαλην αυτου
ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον
εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κε
φαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν

αυτην τω κορασιω και το κορασιον
εδωκεν αυτην τη μρι αυτης
και ακουσαντες οι μαθηται αυτου
ηλθον και ηραν το πωμα αυτου
και εθηκαν αυτο εν μνημειω
και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιν
και απηγγειλαν αυτω παντα και
οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν
και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι
κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και α
ναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερ
χομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και
ουδε φαγειν ευκαιρουν
και απηλθεν εις ερημον τοπον τω πλοιω

Folio 127v [back to top](#)

κατ ιδιαν και ιδον αυτους υπαγοντας
και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη
και απο πασων των πολεων συνεδρα
μον εκει και προηλθον αυτους και συνηλ
θον προς αυτον και εξελθων ιδεν ο
ις πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις
οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα
και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα
και ηδη ωρας πολλης γενομενης προ
σελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λε
γουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και
ηδη ωρα πολλη απολυσον αυτους
ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους
και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους
τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ο δε αποκρι
θεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις
φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες
αγορασωμεν δηναριων διακοσιων
αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν ο δε
λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπα
γετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν
πεντε και δυο ιχθυας και επεταξεν
αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια

Folio 128r [back to top](#)

συμποσια επι τω χλωρω χορτω
και ανεπεσαν πρασαι πρασαι
ανα εκατον και ανα πεντηκοντα
και λαβων τους πεντε αρτους και
τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον
ουνον ευλογησεν και κατεκλασεν
τους αρτους και εδιδου τοις μαθη
ταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις
και τους δυο ιχθυας εμερισεν
πασιν και εφαγον παντες και ε
χορτασθησαν και ηραν κλασματων

δωδεκα κοφινους {πληρεις /πληρες } και απο
των ιχθυων και ησαν οι φαγοντες
τους αρτους πεντακισχιλιοι ανδρες
και ευθεως ηναγκασεν τους μαθη
τας αυτου εμβηναι εις το πλοιον
και προαγειν εις το περαν προς βηθ
σαιδαν εως αυτος απολυσει τον
οχλον
και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν
εις το ορος προσευξασθαι
και οψιας γενομενης ην το πλοιον
εν μεσω της θαλασσης και αυτος

Folio 128v [back to top](#)

μονος επι της γης και ιδεν αυτους βασα
νιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο α
νεμος εναντιος αυτοις και περι τε
ταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται
προς αυτους περιπατων επι της θα
λασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους
οι δε ιδοντες αυτον περι πατουντα επι
της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι
και ανεκραξαν παντες γαρ αυτον ιδον
και εταραχθησαν και ευθεως ελα
λησεν μετ αυτων
και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη
φοβεισθε και ανεβη προς αυτους εις το
πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και
λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο
και εθαυμαζον ου γαρ συνηκαν επι τοις
αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπω
ρωμενη και διαπερασαντες ηλθον
επι την γην γεννησαρεθ και προσωρ
μισθησαν
και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου
ευθεως επιγνοντες αυτον περιδρα
μοντες ολην την περιχωρον εκεινην

Folio 129r [back to top](#)

ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους
κακως εχοντας περιφερειν οπου
ηκουον οτι εκει εστιν και οπου αν εισε
πορευετο εις κωμας η εις πολεις
η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν
τους ασθενουντας και παρεκαλουν
αυτον ινα καν του κρασπεδου του
ιματιου αυτου αψωνται και οσοι
αν ηπποντο αυτου εσωζοντο
: και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι
και τινες των γραμματεων ελθοντες
απο ιεροσολυμων και ιδοντες τινας
των μαθητων αυτου κοιναις χειρσιν

τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους
εμεμψαντο οι γαρ φαρισαιοι και
παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νι
ψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν
κρατουντες την παραδοσιν των πρε
σβυτερων και απο αγορας εαν μη
βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα
πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν
βαπτισμους ποτηριων και ξεστων
και χαλκιων και κλινων

Folio 129v [back to top](#)

επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι
και οι γραμματεις δια τι οι μαθηται σου
ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν
των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χειρσιν
εσθιουσιν τον αρτον ο δε αποκριθεις
ειπεν αυτοις οτι καλως προεφητευσεν
ησαιας περι υμων των υποκριτων
ως γεγραπται ουτος ο λαος τοις χει
λεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορ
ρω απεχει απ εμου ματην δε σεβον
ται με διδασκοντες διδασκαλιας
ενταλματα ανων αφεντες γαρ
την εντολην του θυ κρατειτε την
παραδοσιν των ανων βαπτισμους
ξεστων και ποτηριων και αλλα παρο
μοια τοιαυτα πολλα ποιειτε και
ελεγεν αυτοις καλως αθετετε την
εντολην του θυ ινα την παραδοσιν
υμων τηρησητε μωσης γαρ ειπεν
τιμα τον πρα σου και την μρα σου
και ο κακολογων πρα η μρα θανατω
τελευτατω υμεις δε λεγετε εαν
ειπη ανος τω πρι η τη μρι κορβαν

Folio 130r [back to top](#)

ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης
και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι
τω πρι αυτου η τη μρι αυτου ακυρουν
τες τον λογον του θυ τη παραδοσει
υμων η παρεδωκατε και παρομοια
τοιαυτα πολλα ποιειτε και προσκα
λεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν
αυτοις ακουετε μου παντες και συνι
ετε ουδεν εστιν εξωθεν του ανου εισπο
ρευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον
κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα
απ αυτου εκεινα εστι τα κοινουντα
τον ανον ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
και οτε εισηλθεν εις τον οικον απο του ο
χλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου

περι της παραβολης και λεγει αυτοις
ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε
οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον
εις τον ανον ου δυναται αυτον κοινωσαι
οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν
αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα
εκπορευεται καθαριζον παντα τα
βρωματα ελεγεν δε οτι το εκ του

Folio 130v [back to top](#)

ανου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον
ανον εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των
ανων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευ
ονται μοιχειαι πορνειαι φονοι
κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος
ασελγεια οφθαλμος πονηρος
βλασφημια υπερηφανια αφρο
συνη παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν
εκπορευεται και κοινοι τον ανον
και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα με
θορια τυρου και σιδωνος
και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν
γνωσαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν
ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ης ειχεν
το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον
ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας
αυτου
ην δε η γυνη ελληνις συρα φοινικισσα
τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το
δαιμονιον εχβαλη εκ της θυγατρος
αυτης ο δε ις ειπεν αυτη αφες πρωτον
χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον
εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και

Folio 131r [back to top](#)

βαλειν τοις κυναριοις η δε απεκριθη
και λεγει αυτω ναι κε και γαρ τα κυ
ναρια υποκατω της τραπεζης
εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων
και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον
υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της
θυγατρος σου και απελθουσα εις τον
οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον
εξεληλυθος και την θυγατερα
βεβλημενην επι της κλινης
και παλιν εξελθων ο ις εκ των οριων
τυρου και σιδωνος ηλθεν προς την
θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον
των οριων δεκαπολεως και φε
ρουσιν αυτω κωφον μογιλαλον
και παρακαλουσιν αυτω ινα επιθη
αυτω την χειρα και απολαβομε

νος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν
εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα
ωτα αυτου και πυσας ηψατο της
γλωσσης αυτου και αναβλεψας
εις τον ουνον εστεναξεν και λεγει αυτω
εφθαθα ο εστιν διανοιχθητι

Folio 131v [back to top](#)

και ευθεως διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι
και ελυθη ο δεσμος της γλωττης αυτου
και ελαλει ορθως και διεστειλατο
αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν
οσον δε αυτος αυτοις διεστελλετο μαλλον
περισσοτερον εκηρυσσον και υπερ
περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες
καλως παντα πεποιηκεν και τους κω
φους ποιει ακουειν και τους αλαλους
λαλειν
: εν εκειναις ταις ημεραις παμπολλου
οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν
προσκαλεσαμενος ο ις τους μαθητας
αυτου λεγει αυτοις σπλαγχνιζομαι
επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις
προσμενουσι μοι και ουκ εχουσι τι
φαγωσι και εαν απολυσω αυτους νη
στεις εις οικον αυτων εκλυθησονται
εν τη οδω τινες γαρ αυτων μακροθεν
ηκουσιν και απεκριθησαν αυτω οι
μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνη
σεται της ωδε χορτασαι αρτων επ ερη
μιας και επηρωτα αυτους ποσους

Folio 132r [back to top](#)

εχετε αρτους οι δε ειπον επτα και
παρηγγιλεν τω οχλω αναπεσειν
επι της γης και λαβων τους επτα
αρτους και ευχαριστησας εκλασεν
και εδιδου τοις μαθηταις αυτου
ινα παραθωσιν και παρεθηκαν
τω οχλω και ειχον ιχθυδια ολιγα
και ευλογησας ειπεν παραθειναι
και αυτα εφαγον δε και εχορτασθησαν
και ηραν περισσευματα κλασματων
επτα σφυριδας ησαν δε οι φαγοντες
ως τετρακισχιλιοι και απελυσεν
αυτους
και ευθεως εμβας εις το πλοιον μετα
των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα
μερη δαλμανουθα και εξηλθον οι
φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν
αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον
απο του ουνου πειραζοντες αυτον

και αναστεναξας τω πνι αυτου λεγει
τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει
αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γε
νεα ταυτη σημειον

Folio 132v [back to top](#)

και αφεις αυτους εμβας παλιν εις το πλοιον
απηλθεν εις το περαν και επελαθοντο
λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον
ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω
και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε
βλεπετε απο της ζυμης των φαρι
σαιων και της ζυμης ηρωδου
και διελογιζοντο προς αλληλους λε
γοντες οτι αρτους ουκ εχομεν
και γνους ο ις λεγει αυτοις τι δια
λογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε
ουπω νοειτε ουδε συνιετε ετι πεπω
ρωμενην εχετε την καρδιαν υμων
οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και
ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνη
μονευετε οτε τους πεντε αρτους ε
κλασα εις τους πεντακισχιλιους
ποσους κοφινους πληρεις κλασμα
των ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα
οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχι
λιους ποσων σφυριδων πληρω
ματα κλασματος ηρατε οι δε
ειπον επτα και ελεγεν αυτοις πως

Folio 133r [back to top](#)

ου συνιετε
και ερχεται εις βηθσαιδα και φε
ρουσιν αυτω τυφλον και παρακα
λουσιν αυτον ινα αυτου αψηται
και επιλαβομενος της χειρος του
τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της
κωμης και πτυσας εις τα ομματα
αυτου επιθεις τας χειρας αυτω
επηρωτα αυτον ει τι βλεπει και
αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους
ανους οτι ως δενδρα ορω περιπα
τουντας ειπα παλιν επεθηκε
τας χειρας επι τους οφθαλμους
αυτου και εποιησεν αυτον ανα
βλειψαι και απεκατεσταθη και
ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας
και απεστειλεν αυτον εις οικον αυτου
λεγων μηδε εις την κωμην εισελ
θης μηδε ειπης τινι εν τη κωμη
και εξηλθεν ο ις και οι μαθηται αυτου
εις τας κωμας καισαρειας της φιλι

που και εν τη οδω επηρωτα τους
μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα

Folio 133v [back to top](#)

με λεγουσιν οι ανοι ειναι οι δε απεκριθη
σαν ιωαννην τον βαπτιστην και
αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων
και αυτος λεγει αυτοις υμεις δε τινα με
λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος
λεγει αυτω συ ει ο χς και επετιμησεν
αυτοις ινα μηδενι λεγωσι περι αυτου
και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει
τον υν του ανου πολλα παθειν και απο
δοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων
και των αρχιερεων και των γραμ
ματεων και αποκτανθηναι και
μετα τρεις ημερας αναστηναι
και παρρησια τον λογον ελαλει
και προσλαβομενος αυτον ο πετρος
ηρξατο επιτιμαν αυτω
ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας
αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων
υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου
φρονεις τα του θυ αλλα τα των ανων
και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν
τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις
οστις θελει οπισω μου ακολουθειν

Folio 134r [back to top](#)

απαρνησασθω εαυτον και αρατω
τον στρον αυτου και ακολουθειτω μοι
ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι
απολεσει αυτην ος δ αν απολεση
την ε[αυτου] ψυχην ενεκεν εμου
και του ευαγγελιου αυτος σωσει αυτην
τι γαρ ωφελησει ανος εαν κερδηση
τον κοσμον ολον και ζημωθη την
ψυχην αυτου η τι δωσει ανος
ανταλαγμα της ψυχης αυτου
ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους
εμους λογους εν τη γενεα ταυτη
τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και
ο υς του ανου επαισχυνθησεται αυτον
οταν ελθη εν τη δοξη του πρς αυτου
μετα των αγγελων των αγιων
: και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν
οτι εισι τινες των ωδε εστηκοτων
οιτινες ου μη γευσωνται θανατου
εως αν ιδωσι την βασιλειαν του θυ
εληλυθυιαν εν δυναμει
και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει
ο ις τον πετρον και τον ιακωβον και

ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος
υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετε
μορφωθη εμπροσθεν αυτων και τα
ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα
λευκα λιαν ως χιων οια γναφευς
επι της γης ου δυναται λευκαναι
και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωσει και
εισαν συλλαλουντες τω ιυ και αποκρι
θεις ο πετρος λεγει τω ιυ ραββι καλον
εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησομεν
σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση
μιαν και ηλια μιαν ου γαρ ηδει τι
λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι και εγενετο
νεφέλη επισκιαζουσα αυτοις
και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ου
τος εστιν ο υς μου ο αγαπητος αυτου
ακουετε και εξαπινα περιβλεψαμενοι
ουκετι ουδενα ιδον αλλα τον ιν μονον
μεθ εαυτων καταβαινοντων δε
αυτων απο του ορους διεστειλατο
αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α _____
{ιδων /ιδον } ει μη οταν ο υς του ανου εκ
νεκρων αναστη

και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους
συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων
αναστηναι
και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι
λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει
ελθειν πρωτον ο δε αποκριθεις
ειπεν αυτοις ηλιας μεν ελθων πρω
τον αποκαθιστα παντα και πως
γεγραπται επι τον υν του ανου ινα
πολλα παθη και εξουδενωθη αλ
λα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυ
θεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελη
σαν καθως γεγραπται επ αυτον
και ελθων προς τους μαθητας ιδεν
οχλον πολυν περι αυτους και γραμ
ματαις συζητουντας αυτοις
αι ευθεως πας ο οχλος ιδων αυτον
εξεθαμβηθη και προστρεχοντες
εισπαζοντο αυτον και επηρωτησε
τους γραμματαις τι συζητειτε προς
αυτους
και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν
διδασκαλε ηνεγκα τον υν μου προς σε

εχοντα πνευμα αλαλον και οπου αν αυτον
καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει
και τριζει τους οδοντας αυτου και ξη
ραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου
ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν
ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα
απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι
εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον
προς με και ηνεγκαν αυτον προς αυτον
και ιδων αυτον ευθεως το πνα εσπαρα
ξεν αυτον και πεσων επι της γης ε
κυλιετο αφριζων και επηρωτησε
τον παα αυτου ποσος χρονος εστιν
ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν
παιδιοθεν και πολλακις αυτον και
εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα
απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοη
θησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας
ο δε ις ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευ
σαι παντα δυνατα τω πιστευοντι
και ευθεως κραξας ο πηρ του παιδιου
μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κε
βοηθει μου τη απιστια ιδων δε ο ις

Folio 136r [back to top](#)

οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν
τω πνι τω ακαθαρτω λεγων αυτω
το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω
σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και
μηκετι εισελθης εις αυτον και κραξαν
και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν
και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους
λεγειν οτι απεθανεν ο δε ις κρα
τησας αυτον της χειρος ηγειρεν αυτον
και ανεστη
και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται
αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν {λε
γ/οτι } ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν
αυτο και ειπεν αυτοις τουτο το γενος
εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη
εν προσευχη και νηστεια
και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευ
οντο δια της γαλιλαιας και ουκ η
θελεν ινα τις γνω εδιδασκεν γαρ
τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυ
τοις οτι ο υς του ανου παραδιδοται
εις χειρας ανων και αποκτενουσιν
αυτον και αποκτανθεις τη τριτη

Folio 136v [back to top](#)

ημερα αναστησεται

οι δε ηγνωουν το ρημα και εφοβουντο
κ αυτον επερωτησαι
και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη
οικια γενομενος επηρωτα αυτους
τι εν τη οδω προς εαυτους διελο
γιζεσθε οι δε εσιωπων
προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη
οδω τις μειζων και καθισας
εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει
αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι
εσται παντων εσχατος και παντων
διακονος και λαβων παιδιον
εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και ε
ναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις
ος εαν εν των τοιουτων παιδιων
δεξηται επι τω ονοματι μου εμε
δεχεται
και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται
αλλα τον αποστειλαντα με
απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων
διδασκαλε ιδομεν τινα τω ονο
ματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος

Folio 137r [back to top](#)

ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν
αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ο δε ις
ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις
γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω
ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακο
λογησαι με ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων
υπερ υμων εστιν
ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υ
δατος εν ονοματι μου οτι χυ εστε
αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον
μισθον αυτου
και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων
των πιστευοντων εις εμε καλον
εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος
μυλικος περι τον τραχηλον αυτου
και βεβληται εις την θαλασσαν
και εαν σκανδαλιξη σε η χειρ σου απο
κοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον
εις την ζωην εισελθειν η τας δυο
χειρας εχοντα απελθειν εις την γε
εναν εις το πυρ το ασβεστον οπου ο
σκωληξ αυτων ου τελευτα και το
πυρ ου σβεννυται

Folio 137v [back to top](#)

και εαν ο πους σου σκανδαλιξη σε απο
κοψον αυτον καλον εστιν σε εισελθειν
εις την ζωην χωλον η τους δυο

ποδας εχοντα βληθηναι εις την
γενναν εις το πυρ το ασβεστον οπου
ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το
πυρ ου σβεννυται και εαν ο οφθαλ
μος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον
καλον σοι εστιν μονοφθαλμ^{ον} εισελ
θειν εις την βασιλειαν του θυ η
δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι
εις την {γενναν /γενναν} του πυρος οπου ο
σκωληξ ου τελευτα και το πυρ ου σβεν
νυται πας γαρ πυρι αλισθησεται
και πασα θυσια αλι αλισθησεται
καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον
γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε
εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε
εν αλληλοις
: κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια
της ιουδαιας δια του περαν του ιορ
δανου και συμπορευονται παλιν ο
χλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν

Folio 138r [back to top](#)

εδιδασκεν αυτους και προσελθοντες
οι φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει
ξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι
πειραζοντες αυτον ο δε αποκρι
θεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετει
λατο μωσης οι δε ειπον μωσης
επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γρα
ψαι και απολυσαι και αποκριθεις
ο ις ειπεν αυτοις προς την σκλη
ροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την
εντολην ταυτην απο δε αρχης
κτισεως αρ^ωσεν και θηλυ εποιησεν
αυτους ο θς ενε^{κεν} τουτου κατα
λειψει ανος τον πρα αυτου και την
μρα και προσκολληθησεται προς
την γυναικα αυτου και εσονται οι
δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι
εισι δυο αλλα μα σαρξ ο ουν ο
θς συνεζευξεν ανος μη χωριζετω
και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου
περι του αυτου επηρωτησαν αυτον
και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την
γυναικα αυτου και γαμηση αλλην

Folio 138v [back to top](#)

μοιχεται επ αυτην και εαν γυνη απο
λυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη
αλλω μοιχεται
και προσεφερον αυτω παιδια ινα α
ψηται αυτων οι δε μαθηται επε

τιμῶν τοῖς προσφεροῦσιν ἰδὼν
δε ὁ ἰς ἠγανακτήσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ἀφετε τὰ παῖδια ἐρχεσθαι πρὸς με
μη κωλύετε αὐτὰ τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐνῶν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἐάν μὴ δεῖξηται
τὴν βασιλείαν τοῦ θυ ὡς παῖδιον
οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς αὐτὴν καὶ ἐναγκα-
λισαμένος αὐτὰ τιθεὶς τὰς χεῖρας
ἐπ' αὐτὰ εὐλογεῖ αὐτὰ
καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν
προσδραμὼν εἰς καὶ γονυπετήσας
αὐτὸν ἐπὶ ῥωτὰ αὐτὸν διδασκαλε
ἀγαθὲ τί ποιήσω ἵνα ζῶην αἰώνιον
κληρονομήσω ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτῷ
τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθός
εἰ μὴ εἰς ὁ θς τὰς ἐντολάς οἶδας
μη μοιχεύσης μη φονεύσης

Folio 139r [back to top](#)

μη κλεψῆς μη ψευδομαρτυρήσης
μη ἀποστερήσης τιμὰ τὸν πρῶ-
τον καὶ τὴν μῶρα ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτῷ διδασκαλε ταῦτα
πάντα ἐφύλαξα μὴν ἐκ νεότητος μου
ὁ δὲ ἰς ἐμβλεψάς αὐτῷ ἠγαπήσεν
αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν σοὶ ὑστερεῖ
ὑπάγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ
δοῦ πτωχοῖς καὶ ἐξεῖς θησαυρόν
ἐν οὐνῷ καὶ δευρὸ ἀκολουθεῖ μοι
ἀράς τὸν σταυρόν
ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπηλ-
θεν λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά καὶ περιβλεψά-
μενος ὁ ἰς λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ πῶς δυσκόλως οἱ τὰ
χρηματα ἐχόντες εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θυ εἰσελευσονται οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ
τοῖς λόγοις αὐτοῦ ὁ δὲ ἰς πάλιν
ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς τέκνα
πῶς δυσκόλον ἐστὶν τοὺς πεποι-
θότας ἐπὶ {χρηματα /χρημασιν } εἰς τὴν

Folio 139v [back to top](#)

βασιλείαν τοῦ θυ εἰσελθεῖν εὐκό-
πωτερον ἐστὶν καμήλον δια τῆς
τρυμᾶλιας τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν
ἢ πλουσίον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θυ
εἰσελθεῖν οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσ-
σοντο λέγοντες πρὸς εαυτοὺς καὶ
τίς δύναται σωθῆναι ἐμβλεψάς

δε αυτοις ο ις λεγει παρα ανοις
αδυνατον αλλ ου παρα θω παντα
γαρ δυνατα εστιν παρα τω θω
ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτω ιδου
ημεις αφηκαμεν παντα και ηκο
λουθησαμεν σοι {[omission]/και }
αποκριθεις ο ις ειπεν αμην λεγω
υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν
η αδελφους η αδελφας η πρα η
μρα η γυναικα η τεκνα η αγρους
ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγε
λιου εαν μη λαβη εκατοντα
πλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω
οικιας και αδελφους και αδελφας
και μρας και τεκνα και αγρους
μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω

Folio 140r [back to top](#)

ερχομενω ζωην αιωνιον
πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι
και εσχατοι πρωτοι
ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες
εις ιεροσολυμα και ην προαγων
αυτους ο ις και εθαμβουντο
και παραλαβων παλιν ο ις τους δω
δεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα
μελλοντα αυτω συμβαινειν οτι
ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα
και ο υς του ανου παραδοθησεται
τοις αρχιερευσι και γραμματευσι
και κατακρινουσιν αυτω θανατω
και παραδωσουσιν αυτον τοις ε
θνεσιν και εμπαιξουσιν {αυτον /αυτω } και
μαστιγωσουσιν αυτον και {εμπτυ
σουσιν /εμπτυσωσιν } αυτω και αποκτενουσιν
αυτον και τη τριτη ημερα ανα
στησεται
και προσπορευονται αυτω ιακω
βος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου
λεγοντες διδασκαλε θελομεν
ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν

Folio 140v [back to top](#)

ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με
υμιν οι δε ειπον αυτω δος ημιν
ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευω
νυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου
ο δε ις ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αι
τεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον
ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω
βαπτιζομαι βαπτισθηναι οι δε ειπον
αυτω δυναμεθα ο δε ις ειπεν αυτοις

το μεν ποτηριον ο εγω πινω πεσθε
και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βα
πτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων
μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον
δουναι αλλ οις ητοιμασται
και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανα
κτειν περι ιακωβου και ιωαννου
ο δε ις προσκαλεσαμενος αυτους λεγει
αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρ
χειν των εθνων κατακυριευουσιν
αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξου
σιαζουνσιν αυτων ουχ ουτως δε εσται
εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι
μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος

Folio 141r [back to top](#)

και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρω
τος εσται παντων δουλος
και γαρ ο υς του ανου ουκ ηλθεν δια
κονηθηναι αλλα διακονησαι
κ και δουναι την ψυχην αυτου λυ
τρον αντι πολλων
και ερχονται εις ιεριχω και εκπο
ρευομενου αυτου απο ιεριχω και
των μαθητων αυτου και οχλου
ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος
ο τυφλος εκαθητο παρα την
οδον προσαιτων και ακουσας
οτι ις ο ναζωραιος εστιν ηρξατο
κραζειν και λεγειν ο υς δαδ ιω ελεη
σον με και επετιμων αυτω
πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω
μαλλον εκραζεν υε δαδ ελεη
σον με και στας ο ις ειπεν αυτον
φωνηθηναι και φωνουσι τον
τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει
εγειρε φωνη σε ο δε αποβαλων
το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν
προς τον ιν και αποκριθεις λεγει αυτω ο ις

Folio 141v [back to top](#)

τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος
ειπεν αυτω ραββουνι ινα ανα
βλεψω ο δε ις ειπεν αυτω υπαγε
η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως
ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιω
εν τη οδω
: και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ
εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το
ορος των ελαιων αποστελλει δυο
των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις
υπαγετε εις την κωμην την

κατεναντι υμων και ευθεως
εισπορευομενοι εις αυτην ευ
ρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον
ουδεις ανων {εκαθικεν /κεκαθικεν } λυσαν
τες αυτον αγαγετε και εαν τις
υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε
οτι ο κς αυτου χρειαν εχει και ευθεως
αυτον αποστελλει ωδε
απηλθον δε και ευρον πωλον δεδε
μενον προς την θυραν εξω επι του
αμφοδου και λυουσιν αυτον και τι
νες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις

Folio 142r [back to top](#)

τι ποιειτε λυοντες τον πωλον οι δε
ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο
ις και αφηκαν αυτους και ηγαγον
τον {πωλον /πωλον } προς τον ιν και επεβα
λον αυτω τα ιματια αυτων και ε
καθισεν επ αυτω πολλοι δε τα
ιματια αυτων εστρωσαν εν τη οδω
αλλοι δε στοιβαδας εκοππον εκ των
δενδρων και εστρωννουν εις την οδον
και οι προαγοντες και οι ακολουθουν
τες εκραζον λεγοντες ωσαννα
ευλογημενος ο ερχομενος εν ο
νοματι κυ ευλογημενη η βασιλεια
εν ονοματι κυ του πρς ημων δαδ
ωσαννα εν τοις υψιστοις
και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ις
και εις το ιερον και περιβλεψαμενος
παντα οψιας ηδη ουσης της ω
ρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα
των δωδεκα
και τη επαυριον εξελθοντων αυτων
απο βηθανιας επεινασεν και
ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα

Folio 142v [back to top](#)

ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και
ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη
φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων
και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτη μη
κετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρ
πον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου
και ερχονται εις ιεροσολυμα και
εισελθων ο ις εις το ιερον ηρξατο
εκβαλλειν τους πωλουντας και αγο
ραζοντας εν τω ιερω και τας
τραπεζας των κολλυβιστων
και τας καθεδρας των πωλουντων
τας περιστερας κατεστρεψεν και

ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος
δια του ιερου και εδιδασκεν λεγων
αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου
οικος προσευχης κληθησεται πασιν
τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε
αυτον σπηλαιον ληστων
και ηκουσαν οι γραμματαις και οι αρ
χιερεις και εξητουν πως αυτον
απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον
οτι πας ο οχλος εξεπλησseto

Folio 143r [back to top](#)

επι τη διδαχη αυτου
και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω
της πολεως και πρωι παραπο
ρευομενοι ιδον την συκην {εξη
ραμε /εξη
ραμμενην } εκ ριζων και ανα
μνησθεις ο πετρος λεγει αυτω
ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω
εξηρανται
και αποκριθεις ο ις λεγει αυτοις
εχετε πιστιν θυ αμην γαρ λεγω
υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει
τουτω αρθητι και βληθητι εις
την θαλασσαν και μη διακριθη
εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση
οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο
εαν ειπη
δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν
προσευχομενοι αιτεισθε πιστευ
ετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν
και οταν στηκητε προσευχομενοι
αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα
και ο πηρ ημων ο εν τοις ουνοις
αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

Folio 143v [back to top](#)

ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πηρ υμων
ο εν τοις ουνοις αφησει τα παραπτω
ματα υμων
και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα
και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου
ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις
και οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι
και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια
ταυτα ποιεις και τις σοι την εξου
σιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα
ποιης ο δε ις αποκριθεις ειπεν
αυτοις επερωτησω υμας και εγω
ενα λογον και αποκριθητε μοι και
ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα

ποιω το βαπτισμα ιωαννου εξ ου
ρανου ην η εξ ανων αποκριθητε μοι
και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες
εαν ειπωμεν εξ ουνου ερει δια τι
ουν ουκ επιστευσατε αυτω αλλ ειπω
μεν εξ ανων εφοβουντο τον λαον
απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην
οτι οντως προφητης ην και απο
κριθεντες λεγουσιν τω ιω ουκ οιδαμεν

Folio 144r [back to top](#)

και αποκριθεις ο ις λεγει αυτοις ου
δε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια
ταυτα ποιω
: και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις
λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν
ανος και περιεθηκεν φραγμα και
ωρυξεν υποληνιον και οικοδομη
σεν πυργον και εξεδото αυτον
γεωργοις και απεδημησεν και
απεστειλεν προς τους γεωργους τω
καιρω δουλον ινα παρα των γε
ωργων λαβη απο του καρπου του
αμπελωνος οι δε λαβοντες αυτον
εδειραν και απεστειλαν κενον
και παλιν απεστειλεν προς αυτους
αλλον δουλον κακεινον λιθοβολη
σαντες εκεφαλαιωσαν και απε
στειλαν ητιμωμενον και παλιν
αλλον {απεστειλαν /απεστειλεν } κακεινον απε
κτειναν και πολλους αλλους τους
μεν δεροντες τους δε αποκτενον
τες ετι ουν ενα υν εχων αγαπητον
αυτου απεστειλεν και αυτον προς

Folio 144v [back to top](#)

αυτους εσχατον λεγων οτι εντρα
πησονται τον υν μου εκεινοι δε οι
γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι
ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε
αποκτεινωμεν αυτον και ημων
εσται η κληρονομια και λαβοντες
αυτον απεκτειναν και εξεβαλον
εξω του αμπελωνος τι ουν ποιη
σει ο κς του αμπελωνος ελευσεται
και απολεσει τους γεωργους και
δωσει τον αμπελωνα αλλοις
ουδε γαρ την γραφην ταυτην ανε
γνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν
οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη
εις κεφαλην γωνιας παρα κυ
εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν ο

φθαλμοις ημων
και εξητουν αυτον κρατησαι και εφο
βηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ
οτι προς αυτους την παραβολην
ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον
και αποστελλουσι προς αυτον τινας
των φαρισαιων και των ηρωδιανων

Folio 145r [back to top](#)

ινα αυτον αγρευσωσι λογω οι δε εισελ
θοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε
οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελ
λει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις
εις προσωπον ανων αλλ επ αληθειας
την οδον του θυ διδασκεις εξεστιν
κηνησον καισαρι δουναι η ου δωμεν
η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την
υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πει
ραζετε φερετε μοι δηναριον ινα
ιδω οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις
τινος η εικων αυτη και η επιγραφη
οι δε ειπον αυτω καισαρος και απο
κριθεις ο ις ειπεν αυτοις αποδοτε
τα καισαρος καισαρι και τα του θυ
τω θυ και εθαυμασαν επ αυτω
και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον
οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι
και επηρωτησαν αυτον λεγοντες
διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν
οτι εαν τινος αδελφος αποθανη
και καταλιπη γυναικα και τεκνα
μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου

Folio 145v [back to top](#)

την γυναικα αυτου και εξαναστηση
σπερμα τω αδελφω αυτου
επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος
ελαβεν γυναικα και αποθνησκων
ουκ αφηκεν σπερμα και ο δευτερος
ελαβεν αυτην και απεθανεν και
ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο
{τριτωs / τριτος } ωσαντως και ελαβον
αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν
σπερμα εσχατη παντων απεθανεν
και η γυνη εν τη αναστασει οταν
αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη
οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα
και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις
ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες
τας γραφας μηδε την δυναμιν
του θυ οταν γαρ εκ νεκρων ανα
στωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμι

σκο^νται ἀλλ̄̅ εισιν ως ἀγγελοι εν
τοις ουνοις περι δε των νεκρων
οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη
βιβλω μωσεως επ̄̅ του βατου
ως ειπεν αυτω ο θς λεγων εγω ειμι

Folio 146r [back to top](#)

ο θς αβρααμ και ο θς ισαακ και
ο θς ιακωβ̄ ουκ εστι θς νεκρων
αλλα θς ζωντων υμεις ουν πολυ
πλανασθε
και προσελθων εις των γραμμα
τεων ακουσας αυτων συζητουντων
ειδως οτι καλως αυτοις απεκριθη
επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη
παντων εντολη ο δε ις απεκριθη
αυτω οτι πρωτη παντων εντολων
ακουε ιηλ κς ο θς υμων κς εις εστιν
και αγαπησεις κν τον θν σου εξ ολης
της καρδιας σου και εξ ολης της ψυ
χης σου και εξ ολης της ισχυος σου
αυτη πρωτη εντολη και δευτερα
ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον
σου ως σεαυτον μειζων τουτων
αλλη εντολη ουκ εστι
και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως
διδασκαλε επ̄̅ αληθειας ειπες
οτι εις εστι θς και ουκ εστιν αλλος
πλην αυτου και το αγαπαν αυτον
εξ ολης της καρδιας και εξ ολης

Folio 146v [back to top](#)

της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης
και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν
τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστι παν
των των ολογραυτωματων και θυ
σιων και ο ις ιδων αυτον οτι νου
νεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μα
κραν ει απο της βασιλειας του θυ
και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επε
ρωτησαι
και αποκριθεις ο ις ελεγεν διδασκων
εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμ
ματαις οτι ο χς υς εστιν δαδ
αυτος γαρ δαδ ειπεν εν πνι αγιω
λεγει ο κς τω κω μου καθου εκ δε
ξιων μου εως αν θω τους εχθρους
σου υποποδιον των ποδων σου
αυτος ουν δαδ λεγει αυτον κν και πο
θεν υς αυτου εστιν και ο πολυς οχλος
ηκουεν αυτου ηδεως
και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

βλεπετε απο των γραμματεων
των θελοντων εν στολαις περιπα
τειν και ασπασμους εν ταις αγοραις

Folio 147r [back to top](#)

και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγω
γαις και πρωτοκλισιας εν τοις δει
πνοις
οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων
και προφασει μακρα προσευχομενοι
ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα
και καθισας ο ις κατεναντι του γαζο
φυλακειου εθεωρει πως ο οχλος
βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακειον
και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα
και ελθουσα μια χηρα πτωχη ε
βαλλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραν
της και προσκαλεσαμενος τους
μαθητας αυτου λεγει αυτοις
αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η
πτωχη πλειον παντων βεβληκεν
των βαλλοντων εις το γαζοφυλακειον
παντες γαρ εκ του περισσευοντος
αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υ
στερησεως αυτης παντα οσα ειχεν
εβαλεν ολον τον βιον αυτης
: και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου
λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου

Folio 147v [back to top](#)

διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι _
και ποταπαι οικοδομαι και ο ις απο
κριθεις ειπεν αυτω βλεπεις
ταυτας τας μεγαλας οικοδομας
ου μη αφεθη λιθος επι λιθω ως
ου μη καταλυθη
και καθημενου αυτου εις το ορος των
ελαιων κατεναντι του ιερου επη
ρωτων αυτον κατ ιδιαν πετρος και
ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας
ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι
το σημειον οταν μελλη παντα
ταυτα συντελεισθαι ο δε ις
αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν
βλεπετε μη τις υμας πλανηση
πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονομα
τι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και
πολλους πλανησουσιν οταν δε
ακουσητε πολεμους και ακοας
πολεμων μη θροεισθε δει γαρ
γενεσθαι αλλ ουπω το τελος

Folio 148r [back to top](#)

εσονται σεισμοι κατα τοπους και
εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι
ωδινων ταυτα
βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδω
σουσι γαρ υμας εις συνεδρια και
εις συναγωγας δαρησεσθε και επι
ηγεμονων και βασιλεων σταθησε
σθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον
αυτοις
και εις παντα τα εθνη δει πρωτον
κηρυχθηναι το ευαγγελιον
οταν δε αγαγωσιν υμας παραδι
δοντες μη προμεριμνατε τι
λαλησητε μηδε μελετατε
αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη
ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις
οι λαλουντες αλλα το πνα το αγιον
παραδωσει δε αδελφος αδελφον
εις θανατον και πηρ τεκνον και
επαναστησονται τεκνα επι γονεις
και θανατωσουσιν αυτους και ε
σεσθε μισουμενοι υπο παντων δια
το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος

Folio 148v [back to top](#)

ουτος σωθησεται
οταν δε ιδητε το βδελυγμα της
ερημωσεως το ρηθεν υπο δανιηλ
του προφητου εστος οπου ου δει
ο αναγινωσκων νοειτω
τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν
εις τα ορη ο δε επι του δωματος
μη καταβατω εις την οικιαν
μηδε εισελθετω αραι τι εκ της
οικιας αυτου και ο εις τον αγρον ων
μη επιστρεψατω εις τα οπισω
αραι το ιματιον αυτου
ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και
ταις θηλαζουσαις εν εκειναις
ταις ημεραις
προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η
φυγη υμων χειμωνος
εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις
οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης
κτισεως { εις / ης } εκτισεν ο θς εως
του νυν και ου μη γενηται
και ει μη κς εκολοβωσεν τας ημερας
ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα

δια τους εκλεκτους ους εξελε
ξατο εκολοβωσεν τας ημερας
και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου
ωδε ο χς η ιδου εκει μη πιστευσητε
εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι
και ψευδοπροφηται και δωσουσι
σημεια και τερατα προς το αποπλα
ναν ει δυνατον και τους εκλεκτους
υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα
υμιν παντα
αλλ εν εκειναις ταις ημεραις μετα
την θλιψιν εκεινην ο ηλιος
σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει
το φεγγος αυτης και οι αστερες του
ουνου εσονται εκπιπτοντες και αι
δυναμεις αι εν τοις ουνοις σαλευ
θησονται
και τοτε οψονται τον υν του ανου ερ
χομενον εν νεφελαις μετα δυνα
μεως πολλης και δοξης
και τοτε αποστελει τους αγγελους
αυτου και επισυναξει τους εκλε
κτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων

απ ακρου γης εως ακρον ουνου
απο δε της συκης μαθε την παραβολην
οταν αυτης ηδη ο κλαδος απαλος γε
νηται και εκφυη τα φυλλα γινω
σκετε οτι εγγυς το θερος εστιν ουτως
και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινο
μενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν
επι θυραις αμην λεγω υμιν οτι
ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις
ου παντα ταυτα γενηται ο ουνος
και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου
ου μη παρελθωσιν
περι δε της ημερας εκεινης η ωρας
ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν
ουνω ουδε ο υς ει μη ο πηρ
βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε
ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν
ως ανος αποδημος αφεις την οικιαν
αυτου και δους τοις δουλοις αυτου
την εξουσιαν και εκαστω το εργον
αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο
ινα γρηγορη
γρηγορειτε συν ουκ οιδατε γαρ ποτε

ο κς της οικιας ερχεται οψε η
μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιας
η πρωι μη ελθων εξαιφνης
ευρη υμας καθευδοντας α δε
υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε
: ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα
δυο ημερας
και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμ
ματαις πως αυτον εν δολω κρατη
σαντες αποκτεινωσιν ελεγον δε
μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος
εσται του λαου
και οντος αυτου εν βηθανια εν τη
οικια σιμωνος του λεπρου κατα
κειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα
αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης
πολυτελους και συντριψασα το
αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της
κεφαλης ησαν δε τινες αγανα
κτουντες προς εαυτους και λεγοντες
εις τι η απωλεια αυτη του μυρου
γεγονεν ηδυνατο γαρ τουτο {πραθειναι /πραθηναι }
επανω τριακοσιων δηναριων και

Folio 150v [back to top](#)

δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβρι
μωντο αυτη ο δε ις ειπεν αφετε
αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε
καλον εργον ειργασατο εν εμοι
παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε
μεθ εαυτων και οταν θελητε
δυνασθε αυτους ευ ποιησαι εμε δε
ου παντοτε εχετε ο εσχεν αυτη ε
ποιησεν προελαβεν μυρισαι μου
το σωμα εις τον ενταφιασμον
αμην δε λεγω υμιν οπου εαν κηρυ
χθη το ευαγγελιον τουτο εις ολον
τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη
λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης
και ο ιουδας ο ισκαριωτης εις των
δωδεκα απηλθεν προς τους αρ
χιερεις ινα παραδω αυτον αυτοις
οι δε ακουσαντες εχαρησαν και ε
πηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι
και εξητει πως ευκαιρως αυτον
παραδω
και τη πρωτη ημερα των αζυμων
οτε το πασχα εθυον λεγουσιν αυτω

Folio 151r [back to top](#)

οι μαθηται αυτου που θελεις α

πελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης
το πασχα και αποστελλει δυο
των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις
υπαγετε εις την πολιν και απαν
τησει υμιν ανος κεραμιον υδατος
βασταζων ακολουθησατε αυτω
και οπου εαν εισελθη ειπατε τω
οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος
λεγει που εστι το καταλυμα οπου
το πασχα μετα των μαθητων μου
φαγω και αυτος υμιν δειξει ανα
γαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον
εκει ετοιμασατε ημιν και εξηλ
θον οι μαθηται αυτου και ηλθον
εις την πολιν και ευρον καθως
ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το
πασχα
και οψιας γενομενης ερχεται μετα
των δωδεκα
και ανακειμενων αυτων και εσθιον
των ειπεν ο ις αμην λεγω υμιν
οτι εις εξ υμων παραδωσει με

Folio 151v [back to top](#)

ο εσθίων μετ εμου
οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν
αυτω εις καθ εις μητι εγω
και αλλος μητι εγω
ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις εις
εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενος
μετ εμου εις το τρυβλιον ο μεν υς
του ανου υπαγει καθως γεγραπται
περι αυτου ουαι δε τω ανω εκεινω
δι ου ο υς του ανου παραδιδοται
καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο
ανος εκεινος
και εσθιοντων αυτων λαβων ο ις
τον αρτον και ευλογησας εκλασεν
και εδωκεν αυτοις και ειπεν
λαβετε φαγετε τουτο εστι το σωμα
μου
και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας
εδωκεν αυτοις και επον εξ αυτου
παντες και ειπεν αυτοις τουτο
εστι το αιμα μου το της καινης δια
θηκης το περι πολλων εκχυνο
μενον αμην δε λεγω υμιν οτι

Folio 152r [back to top](#)

ουκετι ου μη πω εκ του γεννηματος
της αμπελου εως της ημερας
εκεινης οταν αυτο πινω καινον

εν τη βασιλεια του θυ
και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος
[τω]ν ελαιων
κ[α]ι λεγει αυτοις ο ις οτι παντες σκαν
δαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι
ταυτη
οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα
και διασκορπισθησεται τα προβατα
αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω
υμας εις την γαλιλαιαν
ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες
σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω
και λεγει αυτω ο ις αμην λεγω σοι
οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη
πριν η δις αλεκτορα φωνησαι
τρεις απαρνηση με
ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον
εαν με δεη συναποθανειν σοι
ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως
δε και παντες ελεγον

Folio 152v [back to top](#)

και ερχονται εις χωριον ου το ονομα
γεσημανει και λεγει τοις μαθηταις αυτου
καθισατε ωδε εως προσευξωμαι
αι παραλαμβανει τον πετρον και ια
κωβον και ιωαννην μεθ εαυτου
και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδη
μονειν και λεγειν αυτοις περιλυ
πος εστιν η ψυχη μου εως θανατου
μεινατε ωδε και γρηγορειτε
και προσελθων μικρον επεσεν επι
της γης και προσηυχετο ινα ει
δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η
ωρα και ελεγεν αββα ο πηρ παντα
δυνατα σοι παρενεγκε το ποτη
ριον απ εμου τουτο
αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ
και ερχεται και ευρισκει αυτους κα
θευδοντας και λεγει τω πετρω
σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας
μιαν ωραν γρηγορησαι γρηγορειτε
και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε
εις πειρασμον
το μεν πνα προθυμον η δε σαρχ

Folio 153r [back to top](#)

ασθενης
και παλιν απελθων προσηυξατο
τον αυτον λογον ειπων και υπο
στρεψας ευρεν αυτους παλιν
καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλ

μοι αυτων βεβαρημενοι και
ουκ ηδειςαν τι αυτω αποκριθωσι
και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις
καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε
απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παρα
διδοται ο υς του ανου εις τας χειρας
των αμαρτολων εγειρεσθε α
γωμεν ιδου ο παραδιδους με
ηγγικεν
και ευθεως επι αυτου λαλουντος
παραγινεται ιουδας εις ων των
δωδεκα και μετ αυτου οχλος
πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων
παρα των αρχιερεων και των
γραμματεων και των πρεσβυτερων
{δεδωδει /δεδωκει } δε ο παραδιδους αυτον
συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω
αυτος εστιν κρατησατε αυτον και

Folio 153v [back to top](#)

απαγαγετε ασφαλως και ελθων
ευθεως προσελθων αυτω λεγει αυτω
ραββι χαιρε και κατεφιλησεν
αυτον οι δε επεβαλον επι αυτον
τας χειρας αυτων και εκρατησαν
αυτον
εις δε τις των παρεστηκοτων σπα
σαμενος την μαχαιραν επαισε
τον δουλον του αρχιερεως και
αφειλεν αυτου το ωτιον
και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις
ως επι ληστην εξηλθετε μετα
μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με
καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω
ιερω διδασκων και ουκ εκρατησα
τε με
αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι
και αφεντες αυτον παντες εφυγον
και εις τις νεανισκος ηκολουθησεν
αυτω περιβεβλημενος σινδονα
επι γυμνου και κρατουςιν αυτον
οι νεανισκοι ο δε καταλιπων την
σινδονα γυμνος εφυγεν απ αυτων

Folio 154r [back to top](#)

και απηγαγον τον ιν προς τον αρχιερεα
και συνερχονται αυτω παντες οι αρχι
ερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμ
ματαις
και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθη
σεν αυτω εως εσω εις την αυλην
του αρχιερεως και ην συγκαθη

μενος μετα των υπηρετων και
θερμεννομενος προς το φως
οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον
εζητουν κατα του ιω ψευδομαρτυριαν
εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον
πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου
και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν
και τινες ανασταντες εψευδομαρ
τυρουν κατ αυτου λεγοντες οτι
ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος
οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον
τον χειροποιητον και δια τριων
ημερων αλλον αχειροποιητον οικο
δομησω και ουδε ουτως ιση ην
η μαρτυρια αυτων και αναστας
ο αρχιερευς εις μεσον επηρωστησε

Folio 154v [back to top](#)

τον ιν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι
ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ο δε
εσιωπα και ουδεν απεκρινατο
παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον
και λεγει αυτω συ ει ο χς ο υς του ευ
λογητου
ο δε ις ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον
υν του ανου καθημενον εκ δεξιων
της δυναμεως και ερχομενον
μετα των νεφελων του ουνου
ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χι
τωνας αυτου λεγει τι ετι χρειαν
εχομεν μαρτυρων ηκουσατε της
βλασφημιας τι υμιν φαινεται
οι δε παντες κατεκριναν αυτον ειναι
ενοχον θανατου
και ηρξαντο τινες εμπτυνειν αυτω
και περικαλυπτειν το προσωπον
αυτου και κολαφιζειν αυτον και
λεγειν αυτω προφητευσον και οι υ
πηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον
και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω
ερχεται μια των παιδισκων του αρ

Folio 155r [back to top](#)

αρχιερεως και ιδουσα τον πετρον
θερμεννομενον εμβλεψασα αυτω
λεγει και συ μετα του ναζαρινου ιω
ησθα ο δε ηρνησατο λεγων ου
κ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις
και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον
και αλεκτωρ εφωνησεν και η
παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν
ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν

οτι ουτος εξ αυτων εστιν ο δε παλιν
ηρνειτο και μετα μικρον παλιν
οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω
αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλι
λαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει
ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και
ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανον
τουτον ον λεγεται και εκ δευτερου
αλεκτωρ εφωνησεν
και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο
ειπεν αυτω ο ις οτι πριν αλεκταρα
φωνησαι δις απαρνηση με τρεις
και επιβαλων εκλαιεν
: και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον

Folio 155v [back to top](#)

ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των
πρεσβυτερων και γραμματεων και
ολον το συνεδριον
δησαντες τον ιν απηνεγκαν και παρε
δωκαν τω πιλατω
και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος
συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων
ο δε αποκριθεις λεγει αυτω συ λεγεις
και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα
ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν
αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν
ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν
ο δε ις ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε
θαυμαζειν τον πιλατον
κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα
δεσμιον ονπερ ητουντο
ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των
συνστασιαστων δεδεμενος οιτινες
εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν
και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αι
τεισθαι καθως αιει εποιει αυτοις
ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων
θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα

Folio 156r [back to top](#)

των ιουδαιων εγινωσκεν γαρ οτι
δια φθονον παρεδεδωκεισαν αυτον
οι αρχιερεις
οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον
ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση
αυτοις
ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν
αυτοις τι ουν θελετε ποιησω
ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων
οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον
αυτον ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις

τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισ
σοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον
ο δε πilaτος βουλομενος τω οχλω
το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις
τον βαραββαν και παρεδωκε τον
ιν φραγελλωσας ινα σταυρωθη
οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον
εσω της αυλης ο εστι πραιτωριον
και συγκαλουσιν ολην την σπειραν
και ενδυουσιν αυτον πορφυραν
και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες
ακανθινον στεφανον και ηρξαντο

Folio 156v [back to top](#)

ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των
ιουδαιων και ετυπτον αυτου την
κεφαλην καλαμω και ενεπτυνον αυτω
και τιθεντες τα γονατα προσεκυ
νουν αυτων
και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν
αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν
αυτον τα ιματια τα ιδια και
εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν
αυτον
και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα
σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ α
γρου τον πρα αλεξανδρου και
ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου
και φερουσιν αυτον επι γολγοθαν
τοπον ο εστι μεθερμηνευομενον
κρανιου τοπος
και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνισμε
νον οινον ο δε ουκ ελαβεν
και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζον
ται τα ιματια αυτου βαλοντες
κληρον επ αυτα τις τι αρει
ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον

Folio 157r [back to top](#)

και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου
επιγεγραμμενη ο βασιλευς των
ιουδαιων
και συν αυτω σταυρουσι δυο ληστας
ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυ
μων αυτου
και επληρωθη η γραφη η λεγουσα
και μετα ανομων ελογισθη
και οι παραπορευομενοι εβλασφη
μουν αυτον κινουντες τας κεφα
λας αυτων και λεγοντες ουα
ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν
ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον

και καταβα απο του σταυρου
ομοιως και οι αρχιερεις εμπαι
ζοντες προς αλληλους μετα των
γραμματαων ελεγον αλλους
εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι
ο χς ο βασιλευς του ιηλ καταβατω
νυν απο του στρου ινα ιδωμεν και
πιστευσωμεν αυτω
και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνει
διζον αυτον

Folio 157v [back to top](#)

γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος
εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας
ενατης
και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ις φωνη
μεγαλη λεγων ελωι ελωι λειμα
σαβραχθανι ο εστι μεθερμηνευομενον
ο θς μου ο θς μου εις τι με εγκατε
λιπες και τινες των παρεστικοτων
ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει
δραμων δε εις και γεμισας σπογγον
οξους περιθεις τε καλαμω εποτι
ζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν
ει ερχεται ηλιας καθελιν αυτον
ο δε ις αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν
και το καταπετασμα του ναου εσχισθη
εις δυο απο ανωθεν εως κατω
ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστικως
εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κρα
ξας εξεπνευσεν ειπεν αληθως
ο ανος ουτος υς ην θυ
ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν
θεωρουσαι εν αις ην και μαρια
η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβο

Folio 158r [back to top](#)

του μικρου και ιωση μηρ και σαλωμη
αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκο
λουθουν αυτω και διηκονουν αυτω
και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι
αυτω εις ιεροσολυμα
και ηδη οψιας γενομενης επει ην
παρασκευη ο εστιν προσαββατον
ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιας
ευσχημων βουλευτης ος και αυτος
ην προσδεχομενος την βασιλειαν
του θυ τολμησας εισηλθεν προς
πιατον και ητησατο το σωμα
του ιυ ο δε πιατος εθαυμασεν ει
ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσα
μενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν

αυτον ει παλαι απεθανεν και γνους
απο του κεντυριωνος εδωρησατο
το σωμα τω ιωσηφ
και αγορασας σινδονα και καθελων
αυτον ενειλησεν τη σινδονι και
κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο
ην λελατομημενον εκ πετρας
και προσεκυλισε λιθον επι την

Folio 158v [back to top](#)

θυραν του μνημειου
η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια
ιωση εθεωρουν που τιθεται
: και διαγενομενου του σαββατου
μαρια η μαγδαληνη και μαρια η
ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν
αρωματα ινα ελθουσαι αλει
ψωσιν αυτον
και λιαν πρωι της μας σαββατων
ερχονται επι το μνημειον ανατει
λαντος του ηλιου και ελεγον προς
εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον
λιθον εκ της θυρας του μνημειου
και αναβλεψασαι θεωρουνσι οτι
αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ
μεγας σφοδρα και εισελθουσai
εις το μνημειον ιδον νεανισκον κα
θημενον εν τοις δεξιοις περιβε
βλημενον στολην λευκευκην και
εξεθαμβηθησαν
ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε
ιν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυ
ρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε

Folio 159r [back to top](#)

ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον αλ
λ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις
αυτου και τω πετρω οτι προαγει
υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον
οψεσθε καθως ειπεν υμιν
και εξελθουσαι ταχυ εφυγον απο του
μνημειου ειχε δε αυτας τρομος
και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον
εφοβουντο γαρ
αναστας δε ο ις πρωι πρωτης
σαββατου εφανη πρωτον μαρια
τη μαγδαληνη αφ ης εκβεβληκει
επτα δαιμονια
εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις
μετ αυτου γενομενοις πενθουσι
και κλαιουσι κακεινοι ακουσαντες
οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπι

στησαν
μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περι
πατουσιν εφανερωθη εν ετερα
μορφη πορευομενοις εις αγρον
κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν
τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν

Folio 159v [back to top](#)

υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα
εφανερωθη και ωνειδισε την απι
στιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι
τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον
ουκ επιστευσαν
και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον
κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον
παση τη κτισει ο πιστευσας και βα
πτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας
κατακριθησεται
σημεια δε τοις πιστευσασι ταυτα
παρακολουθησει εν τω ονοματι μου
δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις
λαλησουσι καιναις οφεις αρουσι
καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυ
τους βλαψη επι αρρωστους χειρας
επιθησουσι και καλως εξουσιν
ο μεν ουν κς μετα το λαλησαι αυτοις
ανεληφθη εις τον ουνον και εκαθι
σεν εκ δεξιων του θυ
εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν παν
ταχου του κυ συνεργουντος και τον
λογον βεβαιουντος δια των επακο
λουθουντων σημειων αμην

Folio 160r [back to top](#)

το κατα μαρκον ευαγγελιον εξε
δοθη μετα χρονους ι της χυ α
ναληψεως
